

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 838/2025
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Благојевић, адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србије“ ад Београд, чији је пуномоћник Софија Илић, адвокат из ..., ради накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 914/24 од 08.10.2024. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 914/24 од 08.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 914/24 од 08.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву П 2396/23 од 26.07.2024. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца од 21.12.2023. године, као недозвољена. Ставом другим изреке, отказано је рочиште заказано за 11.09.2024. године у 09,00 часова.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 914/24 од 08.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова одговора на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде за стварну службеност. Побијано решење донето је на основу утврђеног чињеничног стања да је правноснажним решењем Општинске управе Општине Алибунар од 12.03.2024. године, непотпуно експроприсана кат.парцела бр. .. КО ... у својини тужиоца и да је, пред надлежним органом управе закључен споразум о износу накнаде за установљено право стварне службености и обавезан тужени да тај износ исплати тужиоцу у смислу одредбе члана 56. и 57. Закона о експропријацији ("Службени гласник РС", бр. 53/95...20/2009). Решење којим се тужба одбацује, суд доноси у поступку претходног испитивања тужбе на основу одредбе члана 294. Закона о парничном поступку. Погрешна примена процесне одредбе закона представља битну повреду одредаба парничног поступка, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде за стварну службеност тужилац је поднео 21.12.2023. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 420. став 1. истог Закона, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог

члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2.).

Имајући у виду да је побијано решење другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан одбачајем тужбе, донето у имовинскоправном спору у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3, у вези члана 420. став 2. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**